

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Τα τελευταία χρόνια πληθαίνουν οι εμφανίσεις παραθρησκευτικών και αποκρυφιστικών ομάδων (τελετουργίες και μεταφυσική που σχετίζονται με υπερβατικές δυνάμεις) που διδάσκουν αντίθετα από τη χριστιανική διδασκαλία και προσπαθούν να 'περάσουν' στο ευρύ κοινό μέσω ιστοσελίδων, ομιλιών και βιβλίων την απωανατολίτικη μεταφυσική και μαγεία, τον γνωστικισμό, τον διαλογισμό και γενικά τον Εσωτερισμό.

Ως ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟ εννοούμε τις συστηματοποιημένες πλέον μυστικιστικές διδασκαλίες που υποτίθεται γνώριζαν και γνωρίζουν μνημένοι μόνο δάσκαλοι της σοφίας και που μεταδίδονταν σε ένα στενό κύκλο οπαδών. Οι τελευταίοι πάλι αναλάμβαναν και αναλαμβάνουν με τη σειρά τους να μεταλαμπαδεύσουν την εσωτερική αυτή 'σοφία' και μεταφυσική γνώση σε ευρύτερα σύνολα και δήθεν έτσι γεννήθηκαν οι θρησκείες. Μερικά παραδείγματα πρωταρχικών εσωτεριστικών θρησκευτικών φιλοσοφιών είναι: τα διάφορα Γνωστικά συστήματα, ο Πανθεισμός, ο Πνευματισμός, η Μαγεία, ο Διαλογισμός, η Αριθμολογία, η Καββάλα, η Μετενσάρκωση, η Αστρολογία, η Αλχημεία, που οδήγησαν στη δημιουργία του Μασονισμού, της Θεοσοφίας, της Ανθρωποσοφίας, των ασταμάτητα πλέον δημιουργούμενων γνωστικών ομάδων της Νέας Εποχής, των γκουρουιστικών κέντρων στη Δύση, της Σαϊεντολογίας κ.α.

Οι απόκρυφες ως άνω φιλοσοφίες χρησιμοποιούνται από τις λεγόμενες ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ για να συνθέσουν διάφορα εξωτικά, περίεργα, μη ρεαλιστικά, θρησκευτικά και γνωστικιστικά συστήματα (εστιάζουν στην μυστικιστική Γνώση και όχι στην χριστιανική πίστη) που τα προβάλλουν ως θρησκείες και δραστηριοποιούνται ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους, τους οποίους επιζητούν να αποπροσανατολίσουν. Ο αριθμός αυτών των παρά-θρησκευτικών ομάδων είναι πράγματι μεγάλος. Ορισμένες παραμυθιάζουν τον κόσμο με σύγχρονες ενεργειακές και μεντιουμικές τεχνικές, όπως το 'ρέικι', το 'τσάνελινγκ', η 'θεραπεία με αγγέλους' κ.α., με αλλοπρόσαλλη, μαγευτική, ανατολίτικη φιλοσοφία, με δυτικού τύπου γιόγκα και διαλογισμό, ενώ είναι αλήθεια πως η γιόγκα και ο διαλογισμός είναι θρησκευτικές ινδουιστικές τεχνικές και όχι γυμναστικές ασκήσεις, όπως προσφέρονται πλέον για χρηματισμό ορισμένων στην Ευρώπη και Αμερική.

Η Νέα Εποχή πλανεμένα διδάσκει ότι όλοι είμαστε στην ουσία μας θεοί και δεν χρειαζόμαστε τον πραγματικό Θεό, ότι υπάρχουν «δυνάμεις» στη φύση που μπορούμε να εξασκήσουμε με κατάλληλες τεχνικές, ότι οντότητες με υπερφυσικές δυνάμεις και πνευματικοί εξωγήινοι «διδάσκαλοι» μπορούν να μας κάνουν «κανάλια» και να επικοινωνήσουν με τους ανθρώπους μέσα από εμάς, ότι ο διαλογισμός και η γιόγκα μπορεί να αντικαταστήσουν καλλίτερα την χριστιανική προσευχή, ότι ο Χριστός δεν είναι ο μόνος ενσαρκωμένος Θεός, αλλά μια από τις πολλές ενσαρκώσεις θείων όντων, ότι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ξόρκια και αποκρυφιστικά σύμβολα για όποιο σκοπό θέλουμε και ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, παρά μόνο αιθέρια πνεύματα που ταξιδεύουν στους αιώνες και συνεχώς χρησιμοποιούν διαφορετικά σώματα για να υλοποιηθούν. Η φιλολογία της Νέας

Εποχής κατακλύζει όλο και περισσότερο τα παιδιά μας με ιστορίες σχετικές με οραματισμούς, μεταφυσικά όνειρα, μαντείες και θεραπείες μέσω απόκρυφων δυνάμεων.

Ιδιαίτερα επικίνδυνες μπορούν να χαρακτηριστούν οι προσπάθειες παγίδευσης νέων μέσω αθών φαινομενικά δραστηριοτήτων, όπως οργάνωσης: (α) σεμιναρίων φιλοσοφίας και αυτογνωσίας, (β) αθλητικών εκδηλώσεων συνυφασμένων με ανατολική φιλοσοφία (τοξοβολία ζεν κ.α.), (γ) θεραπειών ποικίλου περιεχομένου με έμφαση στην απωανατολίτικη πρακτική, (δ) εκδρομών, συνυφασμένων με διαλέξεις ινδουιστικού περιεχομένου. Υπάρχουν πράγματι οργανώσεις-σέκτες-παραθρησκείες, που διαθέτουν μεγάλη οικονομική επιφάνεια και συνεργάζονται με αρκετές συναφείς εταιρείες και πρόσωπα.

Μεγάλο κίνδυνο αποτελεί επομένως η σύγχυση που επιχειρείται να διαδοθεί έντεχνα και ύπουλα ανάμεσα στους χριστιανούς. Ότι δηλαδή μπορεί ο καθένας να υπηρετεί πολλών ειδών πνεύματα, ζώντας παράλληλα όποτε το έχει ανάγκη είτε ως χριστιανός, είτε ως ινδουιστής, είτε εξασκώντας αστρολογία, είτε κάνοντας ρέικι, είτε επισκεπτόμενος μέντιουμ, είτε επιδιόδομος σε νεοεποχίτικες τεχνικές, είτε κάνοντας διαλογισμό κ.α. Αρκετοί άνθρωποι είναι αλήθεια ότι έχουν αναμείξει μαζί με την πίστη τους στον Χριστό και στοιχεία βουδιστικά και ινδουιστικά, πιστεύουν στην πλάνη της μετενσάρκωσης κ.λπ. και παρουσιάζουν αλλοιωμένο χριστιανικό φρόνημα. Η χριστιανική πίστη και ζωή δεν συνδυάζεται φυσικά καθόλου με τα προηγούμενα.

Μπροστά σ' αυτόν τον κυκεώνα της παραδοξολογίας και μυθολογίας της ΨΕΥΔΩΝΥΜΗΣ ΓΝΩΣΗΣ, η Εκκλησία ωφελήθηκε συστηματοποιώντας εξ αρχής την πίστη της και αντέδρασε με τρία κυρίως μέσα, που διασώζει ο άγιος Ειρηναίος στα κατά των αιρετικών συγγράμματά του: α) το επισκοπικό αξίωμα με την αδιάκοπη αποστολική διαδοχή του από τα πρώτα χριστιανικά χρόνια, που επισημαίνει ποιοί είναι οι γνήσιοι συνεχιστές των αποστόλων, β) την ομολογία του βαπτίσματος των πρώτων χριστιανικών κοινοτήτων, που αποδεικνύει και αποδεικνύει την πραγματική και αληθινή πίστη, γ) τον Κανόνα της Καινής Διαθήκης, τα γνήσια δηλαδή πρωταρχικά βιβλία του Χριστιανισμού, που δεν είχαν καμία σχέση με τα αντίστοιχα γνωστικά.

Ο Εσωτερισμός απασχολεί πάντοτε και ποιμαντικά την Εκκλησία, η οποία δίνει καθημερινά τη μάχη υπέρ της ελπίδας, ελευθερίας, του αγώνα για ανώτερα ιδανικά, κοινωνικής αλληλεγγύης και πολιτισμού, και εναντίον των σεκταριστικών κινημάτων, της αντικοινωνικότητας και του φόβου, που οδηγούν σε ψυχοσωματικό ξεπεσμό. Στο πλαίσιο αυτό, η 19η ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και ιερών Μητροπόλεων δια θέματα αιρέσεων και παραθρησκείας (Προκόπι Ευβοίας, 2007), ήταν αφιερωμένη στα προβλήματα που ανακύπτουν από την εσωτερική μεταφυσική και αντιχριστιανική προπαγάνδα, με σημαντικά πορίσματα, που περιληπτικά έχουν ως εξής:

1) Η (λανθασμένη) θρησκευτικότητα, αντί να αναζητήσει τον αληθινό Θεό Ιησού Χριστό, παγιδευμένη από τη σύγχρονη, εντελώς υποκειμενική, φιλοσοφία, επήρε

λάθος δρόμο και οδηγεί πολλούς σε μια θρησκευτικότητα που βάση της έχει τον Αποκρυφισμό και τον Εσωτερισμό, που έχουν προσλάβει μορφή επιδημίας σε παγκόσμιο επίπεδο.

2) Ο Εσωτερισμός αυτοπαρουσιάζεται σαν μια μυστική γνώση, μη κοινοποιήσιμη στους αμήτους. Αποκτάται με διαδοχικές μυσίες, που τάχα επιτυγχάνονται με αυτονομημένες τεχνικές, οι οποίες σκοπό έχουν να ενεργοποιήσουν δήθεν κρυμμένες εσωτερικές δυνάμεις του ανθρώπου. Έτσι δημιουργείται η εντύπωση μιας ελίτ, με υψηλότερες τάχα αναζητήσεις.

3) Κοινός τύπος όλων των Εσωτερικιστικών ομάδων είναι ο θρησκευτικός συγκρητισμός, ο οποίος αρνείται την μοναδική αυθεντία μιας συγκεκριμένης θρησκείας, και καλλιεργεί την πίστη ή ότι όλες οι θρησκείες οδηγούν στην ίδια «Εσώτερη Αλήθεια» ή ότι ο Εσωτερισμός αποτελεί υπέρβαση όλων των θρησκειών.

4) Ο Εσωτερισμός είναι ένα πνευματικό κίνημα ανθρωποκεντρικό. Αρνείται τον Θεό ως Πρόσωπο παντοδύναμο, Δημιουργό και Σωτήρα του κόσμου. Αλλ' αδυνατώντας να ξεπεράσει την έντονα προσωπική θρησκευτικότητα του κάθε ανθρώπου, καταφεύγει στα ψυχικά θρησκευτικά συναισθήματα και στον εσωτερικό γύρω από αυτά στοχασμό.

5) Κυρίαρχο δόγμα του Εσωτερισμού είναι ότι Θεός, ουράνια, επίγεια, όλα στον κόσμο είναι ομοούσια. Τα πάντα είναι «Ένα», μία «Παγκόσμια Συμπαντική Ενέργεια». Όλα απορρέουν από αυτήν. Όλα είναι προβολές αυτής της Συμπαντικής Ενέργειας. Δεν υπάρχει δημιουργία. Όλα Θεός και ύλη είναι εξ ίσου άχρονα και αίδια. Ο Εσωτερισμός δεν δέχεται διάκριση της θείας ουσίας από την ουσία των κτιστών όντων.

6) Έτσι, για τον Εσωτερισμό, ο άνθρωπος μόνον τότε βρίσκει το αληθινό του «εγώ», όταν χάσει κάθε αίσθηση προσωπικής ύπαρξης και υπόστασης, όταν απορροφηθεί στην απρόσωπη «συμπαντική ενέργεια». Επομένως, όταν πάψει πια να υπάρχει, δηλαδή με την εκμηδένισή του!

7) Βασική τεχνική του Εσωτερισμού είναι ο Διαλογισμός. Υπάρχουν πολλές μορφές διαλογισμού. Κοινός παρονομαστής όλων είναι ότι δεν αποτελούν προσευχή. Και πράγματι ο διαλογιζόμενος δεν επιδιώκει διαπροσωπική κοινωνία με τον Χριστό, αλλά να διαμορφώνει την προσωπική του συνειδητότητα, να ταυτιστεί με τις αρχές του εσωτερισμού φθάνοντας στο σημείο να πιστεύει τον εαυτό του σαν «Χριστό», δηλαδή σε μία ειδωλοποίηση του εαυτού του.

8) Ο Εσωτερισμός προπαγανδίζεται από συγκεκριμένα κέντρα, που εμφορούνται από το πνεύμα της «Νέας Εποχής», με κύριο στόχο την υποτίμηση της Θείας Αποκαλύψεως της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης και τον παραμερισμό του Χριστού.

9) Ο Εσωτερισμός, γέννημα του σύγχρονου αθεϊστικού φιλελευθερισμού, απορρίπτει την Θεία Αποκάλυψη. Κατά τον Εσωτερισμό ο άνθρωπος ψάχνει μόνος

του να βρει, αν και τι υπάρχει πέρα από αυτή την ζωή, και έτσι καταντάει σε μια χαώδη κατάσταση πίστης και πολύ περισσότερο πράξεων, αφού έχει φθάσει να δέχεται ότι δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ καλού και κακού. Και συνεπώς όλα για τον οπαδό του εσωτερισμού είναι εξ ίσου δεκτά.

10) Το κυριότερο στοιχείο της Θείας Αποκάλυψης είναι ότι ο Θεός αγαπάει τον κόσμο τόσο, ώστε έδωσε τον Υιό Του για την σωτηρία μας. Και ότι ο Υιός Του εισήλθε στην ανθρώπινη ιστορία, ήλθε εν τόπω και χρόνω, και σταυρώθηκε για μας. Το κύριο σημείο διαφοράς μεταξύ χριστιανικής πίστης και εσωτερισμού είναι ότι ο Θεός δεν άφησε τον κόσμο μόνο του, αλλά εργάζεται για την σωτηρία του κόσμου. Και ότι σώζει τον κόσμο δια Ιησού Χριστού, δηλαδή με βάση την πίστη στον Χριστό.

11) Σημαντικός διάυλος για τη διοχέτευση του Εσωτερισμού της «Νέας Εποχής» στη σύγχρονη κοινωνία είναι και ο Νεοπαγανισμός, που αυτοπροβάλλεται ως δήθεν συνέχεια της «πατρώας» παραδόσεως. Στον νεοπαγανισμό επιβιώνει δυναμικά ο Πνευματισμός, η ειδωλολατρία και κυρίως η μαγεία, όπως περιγράφεται στα βιβλία του Ερμητικού Corpus.

12) Ο Εσωτερισμός για δική του προπαγάνδα παρερμηνεύει ουσιαστικά και συστηματικά τα χριστιανικά γεγονότα και κείμενα και προσπαθεί να εμφανισθεί ως «Χριστιανικός». Έτσι, συχνά, στα εσωτερικιστικά κείμενα συναντάμε αποσπάσματα από τις Άγιες Γραφές και από τα λόγια των νηπτικών Πατέρων, που τα παρουσιάζουν ευνοϊκά για τις θέσεις τους. Αυτή είναι, άλλωστε, η μέθοδος, όχι μόνο του Εσωτερισμού, αλλά και όλων των παραθρησκευτικών ομάδων της «Νέας Εποχής». Με την μέθοδο αυτή επιδιώκουν - και ενίοτε το επιτυγχάνουν - να παραπλανήσουν και να παρασύρουν αστήρικτες ψυχές.

13) Η απόσταση του Εσωτερισμού από την Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη είναι χαώδης! Διότι ο Εσωτερισμός είναι η πλήρης έκφραση της ειδωλολατρικής και δαιμονικής πλάνης για την αυτονόμηση του ανθρώπου και την πλήρη απομάκρυνσή του από τον αληθινό Θεό. Και καταλήγομε: ζωή του κόσμου δεν είναι ένας ψεύτικος υποκειμενικός διαλογισμός. Ζωή του κόσμου είναι ο Χριστός, ο μόνος Αληθινός Θεός και Σωτήρας.